

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **B. G.**
skazanego z art. 157 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 marca 2013 r.
zażalenia skazanego
na zarządzenie Przewodniczącego VII Wydziału Karnego-Odwoławczego Sądu
Okręgowego w O. z dnia 16 stycznia 2013 r.,
o odmowie przyjęcia kasacji,
na podstawie art. 530 § 3 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego z powodu jej niedopuszczalności. Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł skazany, podnosząc szereg nieprawidłowości związanych z postępowaniem sądu w jego sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W uzasadnieniu zarządzenia trafnie podkreślono, że kasację, zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. wnieść można jedynie w razie skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia wykonania kary. Tymczasem B. G. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w N. z dnia 20 lipca 2012 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby. Wyrok ten, po rozpoznaniu apelacji oskarżonego utrzymany został w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 5 grudnia 2012 r.

W tym stanie rzeczy, zgodnie z art. 523 § 4 k.p.k. kasacja może być wniesiona jedynie z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k., to jest

uchybień należących do katalogu bezwzględnych przyczyn odwoławczych. W kasacji powołano się wprawdzie na jedną z takich przyczyn z art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. wskazując, że oskarżonemu nie przydzielono obrońcy mimo występowania okoliczności utrudniających obronę, o których mowa w art. 79 § 2 k.p.k. W uzasadnieniu kasacji jako tego rodzaju okoliczności wskazano jednak wyłącznie fakt emocjonalnego podejścia oskarżonego do postawionego mu zarzutu i brak przygotowania prawniczego po stronie oskarżonego. Inne zarzuty kasacji nie stanowią uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k.

Uznać należy, że stanowisko wyrażone w zaskarżonym postanowieniu jest trafne. W sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 439 k.p.k., co powoduje, że kasacja obrońcy skazanego jest niedopuszczalna. Z woli ustawodawcy nie wszystkie orzeczenia wydawane przez sądy odwoławcze mogą być zaskarżone kasacją. Wyrok w sprawie B. G. należy właśnie do kręgu takich orzeczeń. W sprawie nie zaistniały bowiem okoliczności uzasadniające uznanie, że skazanemu w toku postępowania przysługiwała obrona obligatoryjna. Okoliczności, o których mowa w art. 79 § 2 k.p.k. nie dotyczyły skazanego. Za okoliczności tego rodzaju uznaje się upośledzenie mowy, wzroku lub słuchu w stopniu mniejszym aniżeli określony w art. 79 § 1 k.p.k. lub np. okoliczności związane z wiekiem lub stanem zdrowia ułomności o charakterze intelektualnym utrudniające kontakt z oskarżonym. Żadna z tych okoliczności nie występowała w przedmiotowej sprawie. Mimo braku zawodowego przygotowania B. G. wykazywał w toku postępowania dużą aktywność procesową, składał wnioski, swobodnie formułował pisma procesowe z apelacją włącznie. Brak zatem podstaw do uznania, że nie mógł występować w procesie samodzielnie, nie przeszkadzało mu w realizowaniu obrony także emocjonalne podejście do postępowania.

W tej sytuacji uznać należy, że sformułowanie w kasacji zarzutu naruszenia art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. miało charakter wyłącznie instrumentalny, zmierzający do obejścia zakazu z art. 523 § 2 k.p.k. W tym stanie rzeczy zasadnie uznano, że kasacja ta jest niedopuszczalna i odmówiono jej przyjęcia, nie odnosząc się do bezprzedmiotowego w tej sytuacji wniosku o zwolnienie od opłaty od kasacji.

Wobec powyższego skazany może obecnie wyłącznie zabiegać o wniesienie kasacji przez podmioty specjalne wymienione w art. 521 k.p.k. Może zatem w tej sprawie zwracać się do Prokuratora Generalnego lub Rzecznika Praw Obywatelskich, których nie dotyczy ograniczenie z art. 523 § 2 k.p.k.

